

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København, den 13. februar 2010

Vedrørende Deres 2009-730-1026 – hørings svar om udkast til lov om ændring af straffeloven (Strafudmåling i voldtægtssager).

Foreningen Joan-Søstrene har ved mail af 29. januar 2010 modtaget ovennævnte forslag til lov om ændring af straffeloven (Strafudmåling i voldtægtssager).

Det er positivt, at regeringen forsøger at sikre et rimeligt strafniveau i voldtægtssager. Joan-Søstrene er naturligvis enige i det anførte i bemærkningerne til lovforslaget om, at "... Voldtægt er en alvorlig personfarlig forbrydelse, der samtidigt indebærer en meget grov krænkelse af ofrets frihed til at bestemme, hvem han eller hun vil have et seksuelt forhold til".

Joan-Søstrene støttede i sin tid den påtrængte skærpelse af straffelovens voldtægtsbestemmelser i 2002. Det er positivt at se, at der nu i forslaget forudsætningsvis arbejdes med de forskellige "former" for voldtægt, det vil sige overfaldsvoldtægt, kontaktvoldtægt og parvoldtægt, ud fra en forudsætning om, at disse kan indebære samme krænkelse for ofret. Dette stemmer overens med Joan-Søstrenes over 30 års erfaring med rådgivning af voldtægtsofre.

Tilsvarende er Joan-Søstrene tilfredse med, at lovændringen fra 2002 har virket som beskrevet af Rigsadvokaten i bemærkningerne til denne høringssag, således at straffene nu ligger omkring et år over det niveau, der var gældende forud for lovændringen i 2002.

På den baggrund kan det undre, at regeringen finder det nødvendigt at ændre ordlyden i en i øvrigt velfungerende straffelovsbestemmelse. Forslaget ses ikke at lægge op til en skærpelse af det nuværende straffeniveau for voldtægt, og tilsyneladende er domstolene også udmærket i stand til at ramme et passende straffeniveau med de eksisterende bestemmelser.

Hvorvidt en sådan signallovgivning virkelig er nødvendig for at begrunde en skærpelse af straffebestemmelserne i straffelovens kapitel 24 generelt, kan det være svært at udtale sig om på nuværende tidspunkt forud for den varslede gennemgang af kapitel 24. Men

det kan anføres, at såfremt formålet på sigt er skærpede straffene i voldtægtssager, er forudsætningen omkring udgifterne ikke længere til stede.

Som tidligere nævnt er det i bemærkningerne til lovforslaget anført, at "... Voldtægt er en alvorlig personfarlig forbrydelse, der samtidigt indebærer en meget grov krænkelse af ofrets frihed til at bestemme, hvem han eller hun vil have et seksuelt forhold til".

Det kan derfor undre, at denne indsigt imidlertid ikke har givet sig udslag i et forslag om bedring af erstatning til ofre for seksuelle forbrydelser (ud over det der måtte følge af lov nr. 463 af 7. juni 2001) for slet ikke at tale om tilbud til ofrene om gratis psykologbistand. Vi tillader os i denne forbindelse at henlede opmærksomheden på, at voldtægtsofre, som modtager psykologbehandling under den nuværende "kriseordning" (maksimalt 12 behandlingstimer) selv afholder 40 % af udgifterne hertil. Dette er en stor økonomisk byrde for mange voldtægtsofre, for eksempel studerende på SU, kvinder i lavtlønsområdet, på overførselsindkomst m.fl. De får dermed ikke den behandling, som de burde have ret til, og som i de fleste tilfælde er absolut nødvendig for, at de igen kan fungere normalt i deres hverdag efter overgrebet.

Da Straffelovrådet nu skal gennemgå straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden, vil Joan-Søstrene opfordre til, at Straffelovrådet også får mandat til at undersøge og overveje de erstatninger, der tilkendes ofrene for disse meget alvorlige overgreb.

Det nuværende niveau for torterstatninger og de eksisterende offentlige behandlingstilbud til ofrene afspejler ikke tilnærmelsesvis den krænkelse, som et offer for et seksuelt overgreb udsættes for.

Det er desværre fortsat Joan-Søstrenes erfaring fra rådgivningen, at mange voldtægtsofre ikke oplyses om retten til en bistandsadvokat i forbindelse med politiafhøring ved en voldtægtsanmeldelse (se betænkning nr. 1458/2005 om forbedring af voldtægtsofres retsstilling, bilag 1 pkt. 2 om beskikkelse af bistandsadvokat for den forurettede). Joan-Søstrene vil derfor opfordre til, at Straffelovrådet også gives mandat til at undersøge og overveje, hvorvidt der bør indføres lovgivning om obligatorisk beskikkelse af bistandsadvokat i forbindelse med anmeldelse af voldtægt.

Med venlig hilsen

Joan-Søstrene